

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci

žalobce: **Eurometal Chotěboř spol. s r. o., IČO 62060953**
sídlem Orlická 2176/9, 130 00 Praha
zastoupený advokátem JUDr. Martinem Soukupem, Ph.D.
sídlem Římská 31a, 120 00 Praha

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7080/16/5100-41451-711970

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný na základě podnětu Finančního úřadu pro Kraj Vysočina delegoval dle § 18 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve vztahu k žalobci místní příslušnost k výkonu správy všech daní s výjimkou daně z nemovitých věcí a daně z nabytí nemovitých věcí z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na

Finanční úřad pro Kraj Vysočina, a to s účinností od 21. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo toto rozhodnutí oznámeno. V odůvodnění žalovaný zejména uvedl, že v zapsaném sídle společnosti v Praze žalobce nevykonává většinou obchodní činnost, těžiště jeho ekonomické činnosti naopak bylo zjištěno v Chotěboři, tedy v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce v první řadě uvedl, že pro delegaci místní příslušnosti správce daně nebyly splněny zákonné podmínky. Místně příslušný správce daně měl být v souladu s § 13 odst. 1 písm. b) daňového řádu určen dle žalobcova sídla, jímž je Praha.
3. Žalobcovo sídlo je sice umístěno v bytovém domě, nicméně tato skutečnost není v žádném rozporu s tím, že v tomto domě má žalobce kancelář, zasedací místnost, kde jeho jednatele jedná s klienty, v sídle společnosti je též archivováno jeho účetnictví. Na pronájem prostor sloužících podnikání má žalobce řádně sjednanou nájemní smlouvu. Předmětná kancelář se nachází v 5. patře domu, kde je též umístěna recepce. Finanční úřad při místním šetření v sídle žalobce nezjistil dostatečně a úplně skutkový stav. Pokud by konal řádně, shledal by, že sídlo žalobce je označeno nejen vývěsním štítkem u vchodu do budovy, ale také vlastním zvonkem, vlastní dopisní schránkou a v pátém patře před vstupem do kanceláře opět vývěsním štítkem s identifikačními údaji a provozní dobou. Finanční úřad zároveň dostatečně nezjišťoval přítomnost osob oprávněných jednat za žalobce. Pokud by tak činil, musel by buď osobně, nebo přes zvonek, projít recepcí žalobce, která je umístěna u kanceláře. Personál recepce zpracovává všechny příchozí návštěvy a o těchto vyrozumívá žalobce.
4. Zjištění o údajné nepřítomnosti jednatelů žalobce v jeho sídle je irelevantní. U každé větší společnosti je zcela běžné, že jednatele projednávají obchodní záležitosti jak v místě sídla společnosti, tak i mimo něj. Takové počínání jednatelů nemůže být bráno jako protiprávní či svědčící o jejich trvalé nepřítomnosti v sídle žalobce. Pro případ nepřítomnosti je na vývěsním štítku společnosti uvedeno i služební telefonní číslo na jednatelku M. N.
5. Důvodem pro delegaci místní příslušnosti pak nemůže být ani skutečnost, že bydlištěm jednatelů žalobce je H. B., resp. Š. Není zákonnou povinností statutárního orgánu, aby měl sídlo či bydliště ve stejném městě, jako je sídlo právnické osoby, kterou zastupuje. Jednatelé žalobce přitom nezměnili své bydliště kvůli rodinným a citovým vztahům k místu bydliště. Pokud jednatelům žalobce tento stav vyhovuje a nikterak jim pravidelné dojíždění nenarušuje pracovní činnost, pak takový stav nemůže být dán k tíži žalobce.
6. Žalobce sice má provozovnu na adrese Riegrova 210, 583 01 Chotěboř, centrálu však má v Praze, kde sídlí všechny řídicí orgány společnosti a odkud je vykonávána veškerá řídicí a rozhodovací činnost. Podklady pro zpracování daňových dokladů jsou vyhotovovány v provozovně v Chotěboři, následně jsou ale zasílány do centrály v Praze, kde jsou veškeré daňové doklady finalizovány a následně z pražské centrály rozesílány dále.
7. Žalobce navíc v současnosti pracuje na realizaci záměru otevření provozovny v Praze a v dalších částech republiky, jak ostatně uvedl i při ústním jednání. S ohledem na to je žalobce právně zastupován pražskou advokátní kanceláří, která zabezpečuje právní stránku jeho podnikání. Součástí žalobcova podnikání pak není jen zajištění provozu v provozovně v Chotěboři, ale též i zásadní jednání o zakázkách, která probíhají v Praze. V sídle žalobce jsou uskutečňována téměř veškerá obchodní jednání s klienty, odběrateli i dodavateli.

8. Z výše uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaný plně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodal, že případná změna okolností po vydání napadeného rozhodnutí nemůže zpochybnit jeho zákonnost, může však dojít k přehodnocení delegace ve smyslu § 18 odst. 2 daňového řádu. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

VI. Jednání konané dne 25. 4. 2018

10. Při jednání účastníci řízení setrvali na svých již dříve uplatněných argumentech. Soud podrobně konstatoval obsah správního spisu. Dále provedl k důkazu listinu doloženou žalobcem, a to nájemní smlouvu ze dne 12. 10. 2014, neboť tato nebyla obsahem správního spisu. Ze smlouvy uzavřené mezi žalobcem coby nájemcem a MUDr. F. P. coby pronajímatelem zejména plyne, že předmětem nájmu je „*místnost o výměře 24 m², která je umístěna v 6. nadzemním podlaží (5. patro)*“ předmětného domu, nájemce „*je povinen pronajatý prostor užívat pouze jako kancelář, nikoliv k jakékoliv výrobě*“, smlouva byla sjednána „*s účinností od 1. 11. 2014, a to na dobu neurčitou*“, a nájemné bylo dohodnuto ve výši 2 000 Kč měsíčně. Naopak soud zamítl návrh žalobce na provedení výslechů jednatelů žalobce, neboť tyto byly dostatečným způsobem provedeny již v rámci správního řízení, a to při ústním jednání dne 3. 6. 2015. Stejně tak soud pro nadbytečnost zamítl návrh žalobce na provedení důkazu výpisy z bankovního účtu, z nichž mělo být patrné, že žalobce skutečně hradí sjednané nájemné; tato skutečnost však nebyla sporná, žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, že nerozporuje existenci nájemního vztahu (viz např. str. 3 třetí odstavec rozhodnutí žalovaného).

V. Posouzení věci soudem

11. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného včetně řízení předcházejícího jeho vydání, a shledal, že žaloba není důvodná.
12. Problematika delegace místní příslušnosti je upravena v § 18 daňového řádu. Dle odstavce 1 tohoto ustanovení „*[n]a žádost daňového subjektu nebo z podnětu správce daně může nejblíže společně nadřízený správce daně delegovat místní příslušnost k výkonu správy daní na jiného věcně příslušného správce daně, jestliže je to účelné nebo jsou-li pro výkon správy daní potřebné mimořádné odborné znalosti; proti rozhodnutí ve věci delegace nelze uplatnit opravné prostředky.*“ Z citovaného ustanovení vyplývají dvě základní alternativní kritéria pro delegaci, a to účelnost delegace nebo nezbytnost mimořádných odborných znalostí, kterými místně příslušný správce daně nedisponuje. V nyní posuzované věci bylo aplikováno kritérium účelnosti.
13. Pojem „účelnost“ ve smyslu § 18 odst. 1 daňového řádu je neurčitým právním pojmem, jenž správní orgán interpretuje a aplikuje na konkrétní věc. Je proto nutné, aby dostatečně zjistil skutkový stav a v jeho kontextu si následně vyložil tento pojem. V posuzované věci správní orgány při místních šetřeních zjistily, že žalobce na adrese sídla Orlická 2176/9 v Praze nevykonává většinovou ekonomickou činnost. Provozovna žalobce se pak nacházela v Chotěboři (Riegrova 210). Ve věci byla provedena místní šetření v Praze a v Chotěboři a ústní jednání s jednateli žalobce. Bylo zjištěno (místním šetřením ze dne 5. 8. 2015), že na adrese pražského sídla se nachází obytný činžovní dům a restaurace

s obchodním názvem „BALARAMA“, žalobce byl označen pouze na vývěsním štítu u vchodu do domu. Na zvoncích nebyl uveden název žalobce, ani jméno jednatele. Nebyly nalezeny ani žádné prostory označené názvem žalobce. Nebyla tak zjištěna ani trvalá přítomnost osob oprávněných jednat za žalobce. Naopak v Chotěboři byla nalezena provozovna, v níž je vykonávána hlavní ekonomická činnost žalobce – povrchová úprava kovů a kovovýroba, přičemž budovy i pozemky jsou ve vlastnictví žalobce.

14. Skutková zjištění ohledně pražského sídla však nebyla jediným důvodem provedené delegace. Přestože žalovaný nezjistil, že by v pražském sídle žalobce byla vykonávána jakákoli ekonomická činnost, neboť se v něm nepodařilo kohokoli zastihnout, zabýval se i tvrzením žalobce, že v pražském sídle se nachází kancelář a jsou zde sjednávány zakázky s klienty. Zde je nutno uvést, že tato (ani žádná jiná) tvrzení žalobce v řízení před žalovaným, ovšem ani v řízení před soudem nijak neprokázal (např. fotodokumentací předmětného nebytového prostoru), ačkoli k tomu měl příležitost. Jeho argumentace setrvala toliko v rovině tvrzení, a to oproti skutkově podloženým zjištěním orgánů finanční správy.
15. Žalovaný k tvrzením žalobce identifikoval řadu indicií relevantních právě pro posouzení účelnosti případné delegace místní příslušnosti a nasvědčujících tomu, že naprostá většina ekonomické činnosti žalobce probíhá v Kraji Vysočina. Z hlediska správy daní tak byly podstatnými zejména okolnosti ohledně soustředění výrobní stránky podnikání žalobce v reálně fungující provozovně v Chotěboři (přičemž v této provozovně pracují desítky jeho zaměstnanců; dle žalobcova vyúčtování daně z příjmů ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2014 pracovalo ke dni 31. 12. 2014 ve společnosti 47 zaměstnanců, z toho 42 v Chotěboři, 1 v Havlíčkově Brodě a 4 v Praze), o obsahu webových stránek žalobce www.eurometal.cz, o místě trvalého pobytu všech tří společníků a dvou jednatelů v Kraji Vysočina (konkrétně v H. B. a ve Š.), jakož i o tom, že prvotní daňové doklady jsou vyhotovovány v Chotěboři a poté schvalovány a zasílány jednatelce, přičemž účetnictví si společnost vede sama. Je sice zřejmé, že jednotlivě či samostatně by tyto skutečnosti nemusely vést k závěru o delegaci místní příslušnosti, nicméně ve svém souhrnu tvoří dostatečný skutkový podklad pro žalobcem nevyvrácený závěr žalovaného, že stěžejní ekonomická činnost žalobce se odehrává v územní působnosti Finančního úřadu pro Kraj Vysočina. Soud se s tímto závěrem tudíž ztotožnil.
16. Delegace místní příslušnosti z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu na Finanční úřad pro Kraj Vysočina sledovala zcela legitimní cíl, a to zjednodušit a zefektivnit komunikaci mezi správcem daně a žalobcem, resp. umožnit správci daně nadanému znalostí místních poměrů např. provádět efektivněji místní šetření či daňovou kontrolu. Je zcela logické, že místní šetření či daňovou kontrolu, které mohou vést ke správnému vyměření daňové povinnosti, nebude možné účelně provést v místě formálního sídla žalobce. Účelnost delegace přitom nemusí nutně spočívat pouze ve snížení nákladů souvisejících se správou daní, nýbrž např. i v uspořené době v důsledku zkrácení vzdálenosti mezi delegovaným správcem daně a žalobcem či možností efektivnější kontroly stěžovatele ze strany správce daně. Ze zjištěného skutkového stavu je zřejmé, že mimo adresu formálního sídla je žalobce vázán k nově určenému správci daně okolnostmi majícími úzký vztah ke správě daní.
17. Zde je dále nutno uvést, že žalobce není (a to ani do budoucna) nijak krácen na svém právu určit si sídlo dle vlastní volby. Na jeho sídle se totiž provedenou delegací ničeho nemění, pouze je ke správě některých daní příslušný jiný správce daně. Argumentoval-li žalobce

svými záměry ohledně expanze nutno uvést, že ke svým tvrzením nedoložil ničeho. Žalovaný o delegaci místní příslušnosti rozhoduje podle aktuálních skutkových zjištění (obdobně soud podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu), dojde-li posléze ke změně rozhodných okolností, poskytuje daňový řád možnost zrušení či změny rozhodnutí o delegaci postupem dle § 18 odst. 2 daňového řádu.

VI. Závěr a náklady řízení

18. Soud tedy shledal námitky žalobce neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, ostatně žalovaný o jejich náhradu ani nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. dubna 2018

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu